

den mån tribunalen finner att undandragandet av sökandenas banktillgodohavanden urholkar principen om rättsstaten på ett sätt som strider mot artikel 6.1 FEU.

⁽¹⁾ Se dom av den 2 december 1971 i mål 5/71, Zuckerfabrik Schoepfenstedt mot rådet, REG 1971, s 975; svensk specialutgåva, volym 1, s. 607.

⁽²⁾ Artikel 52.1 i stadgan.

Talan väckt den 24 maj 2013 — Evangelou mot kommissionen och ECB

(Mål T-292/13)

(2013/C 226/24)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Christos Evangelou (Derynia, Cypern) och Yvonne Evangelou (Derynia) (ombud: C. Paschalides, Solicitor, och advokaten A. Paschalides)

Svarande: Europeiska centralbanken och Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ålägga svarandena att till sökandena utge 1 552 110,64 euro på den grunden att det är uppenbart att villkoren i samförståndsavtalet av den 26 april 2013 mellan Cypern och svarandena, som framgår av punkterna 1.23–1.27 i avtalet, innehåller krav som strider mot en överordnad rättsregel om skydd för individen, nämligen artikel 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (stadgan) och artikel 1 i protokoll 1 till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen),
- förklara de relevanta villkoren ogiltiga och anmoda svarandena att snarast möjligt utreda de finansiella biståndsinstrumenten i artiklarna 14–18 i fördraget om inrättande av Europeiska stabilitetsmekanismen (ESM-fördraget), i enlighet med artikel 19, med hänsyn till domstolens dom, i syfte att införa ändringar för att följa domstolens dom, och

- ålägga svarandena att utge ersättning till sökandena på grund av att svarandena har åsidosatt artikel 263 FEUF, om den ersättning som beviljas i enlighet med det första yrkandet inte anpassats till den omständigheten att de relevanta villkoren förklaras ogiltiga.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fem grunder.

1. Första grunden: Det är "uppenbart" att villkoren i samförståndsavtalet innehåller krav som "strider mot en överordnad rättsregel om skydd för individen" ⁽¹⁾, eftersom
 - nämnda rättsregel är överordnad, eftersom den förekommer i stadgan och Europakonventionen,
 - svarandena i enlighet med artikel 51.1 i stadgan och artikel 6.2 FEU är skyldiga att respektera och upprätthålla de grundläggande rättigheter som framgår av stadgan och Europakonventionen, och
 - banktillgodohavanden är egendom i den mening som avses i nämnda artikel 17 i stadgan och artikel 1 i protokoll 1 till Europakonventionen.
2. Andra grunden: Nedan angivna överträdelse är tillsammans så omfattande att det är uppenbart att de strider mot en överordnad rättsregel:
 - Vid den tidpunkt som sökandena inte kunde förfoga över sina banktillgodohavanden förekom inga "förutsättningar som föreskrivs i lag" i unionsrätten som rör hinder mot att förfoga över sina banktillgodohavanden, vilket strider mot stadgan och protokollet.
 - Sökandena berövades rådigheten över sina banktillgodohavanden utan "rättmätig ersättning för sin förlust i rätt tid", vilket strider mot artikel 17 i stadgan och artikel 1 i protokollet.
 - Hinder mot att förfoga över banktillgodohavanden är *prima facie* rättsstridiga, eftersom sådana, "med beaktande av proportionalitetsprincipen, endast [får] göras om de är nödvändiga och faktiskt svarar mot mål av allmänt samhällsintresse som erkänns av unionen eller behovet av skydd för andra människors rättigheter och friheter" ⁽²⁾.
 - Det konkurrerande allmänintresset av att undvika panik och uttagsanstormning, på kort eller medellång sikt, beaktades inte när det togs ställning till allmänintresset i artikel 17 i stadgan och artikel 1 i protokollet.

— Syftet var inte att skada eller bestraffa Cypern, utan att låta Cypern och euroområdet uppnå fördelar genom att ge stabilitetsstöd, och därmed hjälpa, och inte att destabilisera Cyperns finansiella institutioner och ekonomiska uthållighet.

— Åtgärden står inte i proportion till något legitimt syfte, eftersom det verkliga målet med artikel 3 i ESM-fördraget från år 2012 var att "anskaffa medel och ge stabilitetsstöd på strikta villkor ... till förmån för ESM-medlemmar som drabbats eller hotas av allvarliga finansieringsproblem, om det är oundgängligt för att trygga den finansiella stabiliteten i euroområdet som helhet eller i dess medlemsstater" utan att lamslå dess ekonomi.

3. Tredje grunden: Hindret mot att sökandena kan förfoga över sina banktillgodohavanden var varken nödvändigt eller proportionerligt.

4. Fjärde grunden: Sökandena hindrades från att förfoga över sina banktillgodohavanden. Om det inte vore för den uppenbara överträdelsen hade svarandenas banktillgodohavanden skyddats i enlighet med sökandenas rättigheter enligt stadgan och protokollet. Sökandenas förlust var därför tillräckligt direkt och förutsägbar.

5. Femte grunden: Om tribunalen finner att talan ska bifallas med stöd av de ovan angivna grunderna, så ska de relevanta villkoren förklaras ogiltiga, även om de riktades mot Cypern, eftersom de är av direkt och individuell betydelse för var och av sökandena, eftersom de relevanta villkoren och det sätt på vilka de har tillämpats strider mot fördraget och/eller en rättsregel som rör tillämpningen av fördraget och/eller utgör maktmissbruk, försåvitt tribunalen anser att åtgärden att hindra sökandena att förfoga över sina banktillgodohavanden underminerar rättsstatsprincipen på ett sätt som strider mot artikel 6.1 FEU.

(¹) Se dom av den 2 december 1971 i mål 5/71 Zuckerfabrik Schoepenstein mot rådet (REG 1971, s. 975; svensk specialutgåva, volym 1, s. 607).

(²) Artikel 52.1 i stadgan.

Talan väckt den 24 maj 2013 — Theophilou mot kommissionen och ECB

(Mål T-293/13)

(2013/C 226/25)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Christos Theophilou (Nicosia, Cypern) och Eleni Theophilou (Nicosia, Cypern) (ombud: C. Paschalides, solicitor, och advokaten A. Paschalides)

Svarande: Europeiska centralbanken och Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— förplikta svarandena att utge ersättning till ett belopp av 1 583 479,00 euro på den grunden att villkoren i punkterna 1.23–1.27 i samförståndsavtalet av den 26 april 2013 mellan Cypern och svarandena innehåller krav som innebär en klar överträdelse av en överordnad rättsregel till skydd för enskilda, nämligen artikel 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan), och artikel 1 i protokoll 1 till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (nedan kallad Europakonventionen),

— ogiltigförklara de aktuella villkoren och enligt artikel 19 i fördraget om inrättande av Europeiska stabilitetsmekanismen (nedan kallat ESM-fördraget) förordna om en omedelbar översyn av de finansiella stödinstrumenten som föreskrivs i artiklarna 14–18 i samma fördrag mot bakgrund av tribunalens dom, i syfte att ändra villkoren så att de är förenliga med domen, och

— förplikta svarandena att utge ersättning på den grunden att svarandena har åsidosatt artikel 263 FEUF, för det fall ersättningen som beviljas i enlighet med det första yrkandet inte har anpassats till den omständigheten att de aktuella villkoren har ogiltigförklarats.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fem grunder.

1. Första grunden: De aktuella villkoren i samförståndsavtalet innehåller krav som innebär "en klar överträdelse av en överordnad rättsregel till skydd för enskilda" (¹), eftersom

— nämnda rättsregel är överordnad på grund av att den ingår i stadgan och i Europakonventionen,